

[Steen Folke]

Hr. Lasse Budtz mente ikke, at hr. Stinus og jeg i tilstrækkelig grad havde værdsat hans udtalelser. Han lød meget bedrøvet, ja, han mente vist oven i købet, at vi havde sovet. Så vidt jeg registrerede det, var vi begge to lysvågne og sad med strittende ører for at opfange hvert et guldorn, der kom fra hr. Lasse Budtz.

Men selv om man hørte rigtigt efter, eller netop hvis man hørte rigtigt efter, blev det klart, at der ikke var dækning for det, der lød meget rimeligt i hr. Lasse Budtz' udlægning, for når det kommer til stykket, vil socialdemokratiet ikke støtte et klart forslag med det indhold, som ligger her. Det eneste argument, der er kommet, er dette med, at der ikke er aktuelle planer. Andre har været inde på, at når tankerne først er ventileret, så er der i hvert fald grund til, hvis man ønsker at sige fra, at sige fra ganske, ganske klart. Det kunne regeringen og socialdemokratiet gøre ved at støtte dette beslutningsforslag. Det ønsker man ikke, og det er selvfølgelig ikke noget tilfælde. Det har noget at gøre med, at man i virkeligheden støtter oprustningen, sådan som den foregår inden for rammerne af NATO.

Det gælder også det andet spørgsmål, der er draget ind i debatten, spørgsmålet om TNF-moderniseringen eller fremstillingen af disse nye 572 mellemdistanceraketter. Sagen er – det vil jeg gerne gentage – at socialdemokratiet har støttet denne beslutning om at fremstille disse atomraketter.

Det er ikke nok at sige, at det er et brændende spørgsmål, og at det er socialdemokratiet vældig optaget af. Ja, det er sandelig et brændende spørgsmål, og det er udmærket, at man er optaget af spørgsmålet, men det ville unægtelig være ulige bedre, hvis man var optaget af det på den måde, at man var gået imod denne NATO-beslutning. Det kunne man altså ikke bekvemme sig til. Faktisk har man støttet beslutningen, og det synes jeg siger lidt om graden af optagethed af det. Jeg er ikke spor uenig i, at det er et meget brændende spørgsmål.

Udenrigsministeren sagde, at nogle udtalte sig i debatten, som om produktionen af neutronbomber allerede var i gang. Ja men dér vil jeg gerne erindre om – jeg nævnte det undervejs – at der faktisk er en produktion i gang i USA af dele, af komponenter til neutronbomber. Jeg vil i og for sig gerne have

udenrigsministeren til at bekræfte, at sådan forholder det sig. Så man kan heller ikke bare sige på den led, at det er ganske hypotetiske spekulationer. Allerede under Carteradministrationen er der sat en sådan produktion af komponenter til neutronbomben i gang, og jeg ved ikke af, at den produktion er blevet standset. Det er rigtigt, så vidt jeg ved, at man ikke har samlet det til neutronbomber, men der er altså en produktion af komponenter i gang. Det vil jeg gerne bede udenrigsministeren om at bekræfte, for det understreger netop, at dette her ikke bare er nogle hypotetiske spekulationer, som man ikke kan tage sig af.

Til sidst vil jeg gerne spørge udenrigsministeren og måske forsvarsministeren – jeg ved ikke, hvem der er den rigtige at spørge – om spørgsmålet om neutronbomber blev berørt på mødet i NATOs atomplanlægningsgruppe her forleden dag.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Hr. Steen Folke gør sig skyldig i den sædvanlige fejl, som gentages ofte i hans parti: han glemmer rækkefølgen i udviklingen. Det var Sovjet, der startede udbygningen af de mellemeuropæiske atomvåben ved opstilling af SS-20 raketter i et tempo, som næsten ikke kan beskrives og ikke er set før i verdenshistorien. Der opstilles cirka halvanden SS-20 raket pr. uge for øjeblikket, og de to tredjedele af denne halvanden raket – hvis vi skal tale statistisk – er rettet mod Vesteuropa.

Dohrmann (FP):

På grund af et udvalgsmøde har jeg ikke overværet hele debatten, men jeg har da haft rig lejlighed til at høre både hr. Gert Petersen, hr. Steen Folke og hr. Stinus.

Flere gange er præsident Reagans navn blevet nævnt i denne forbindelse, og efter at have hørt i særdeleshed de tre personer tror jeg, at vi alle sammen skal være glade for, at man endelig har fået en præsident i Amerika, som har forstået at sætte tingene på plads.

Hvad er det, der sker ude omkring i verden? En gang om året eller mere – det tror jeg ikke engang, hvis man begynder at gange og dividere – overtager kommunisterne et land ude omkring i verden. De gør det hvert eneste år. Vi ser, hvordan det i Polen er